ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕСИЯ

XXII. ЗАСѢДАНИЕ, ВЪ СЪБОТА НА 13 НОЕМВРИЙ, 1882 ГОДИНА.

(Начало въ 1 $^1/_2$ часа слѣдъ пладне, подъ Прѣдсѣдателството на Г. Груева).

Прѣдсѣд.: (звъни) Засѣданието ся отваря. Г-нъ Секретарьтъ ще чете списъкътъ на г-да депутатитѣ.

Секрет. Гуневъ: (чете списъкътъ).

Прѣдсѣд.: На днешното засѣдание присѫтствуватъ 44 прѣдставители. Отсѫтствуватъ, съ отпускъ: Кесяковъ, Д. Бояджиевъ, Пеневъ, Милковски, Златаровъ, Митр. Панаретъ и Хр. Христовъ; безъ отпускъ: Митр. Григорий, Р. Ефенди и Еп. Менини.

Ще ся прочете протоколътъ отъ миналото засѣдание.

Секрет. Гуневъ: (чете).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка? (Нѣма). Пристѫпяме на дневенъ рѣдъ: прочитание рапорта на Прошетарната Коммиссия.

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ прѣдлагамъ да прѣскочимъ тоя дневенъ рѣдъ за послѣ, а сега да разглѣдаме законопроектътъ за заплатитѣ, който е важенъ.

Прѣдсѣд.: Спорѣдъ правилника това може да стане по гласувание.

Дир. Груевъ: Н. Сиятелство желае напрѣдъ да види измѣненията, които Коммиссията прѣдлага на законопроекта за заплатитѣ, а послѣ да ся разисква.

Аргириади: Азъ прѣдлагамъ да минемъ на дневний рѣдъ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да ся остави рапортътъ на Прошетарната Коммиссия за послѣ — има ли възражение? (Нѣма).

К. Калчовъ: Азъ незная съ каква цѣль ся искатъ отъ Н. Сиятелство измѣненията на Коммиссията по законопроекта за заплатитѣ. Най послѣ, ако това бѣше нужно, при прочитание на рапорта г. Коммиссаръ бѣше тука, и можеше да

вземе още тогава прѣписъ за да удовлетвори желанието на Н. Сиятелство, а не да ся явява сега. Ако ся вематъ сега измѣненията ще трѣбва да чакаме още 2—3 дена.

Ив. Ст. Гешовъ: Понеже ся искатъ измѣненията отъ Н. Сиятелство, азъ прѣдлагамъ да минемъ къмъ разисквание законопроектътъ на адвокатитѣ.

(Приема ся).

Ив. Герджиковъ: Спорѣдъ Вжтр. Правилникъ за всѣки законопроектъ можатъ да ся прѣдставятъ поправки, то имахъ честьта да прѣдставя на бюрото една поправка за 5 чл. въ проекта за адвокатитѣ, подписана, съгласно съ правилника, отъ 10 души. Азъ нѣма да ся распростирамъ на дълго и широко за да обяснявамъ нуждата отъ тая поправка, само ще кажа, че безъ нея неможе да сжществува закона за адвокатитѣ. Поправката е извѣстна вече на Почит. Събрание, защото още на 2-то гласувание знае какво прѣдлагахъ, а сега пакъ ще ся прочете отъ бюрото, — та моля да ся приеме.

Секрет. Гуневъ: (чете попр.) „Онния лица които са свършили факултетъ по правото и притѣжаватъ диплома за докторъ на правото, или лисансие, както и сждии и членове на общественото министерство, които сж упражнявали 2 $^1/_2$ год. наредъ своето звание и не сж били отчислени по неспособность, не сж подчинени на изискуемитѣ отъ чл. 4 условия“.

Прѣдсѣд.: Спорѣдъ Правилника тя е подписана отъ 10 души. Турямъ я на разисквание.

Д-ръ Странски: Нѣма да ся противя, ако ся приеме тая поправка, обаче, ако ся приеме едно малко промѣнение да ся вмѣсти подиръ думата „лисансие“ или свидѣтелство (certificat) равносилно съ такава диплома“.

Ив. Герджиковъ: Немога да ся съглася съ доправката на г-на Странски, понеже азъ нарочно испуснахъ това, за да избавя бжджщата Коммиссия за испитване отъ трудъ да разбира, кои сж свидѣтелства или лисансие.

Д-ръ Хаковъ: Азъ несьмь противенъ съ прѣдложението на г-на Герджикова. Въ насъ, и тъй трѣбва да вѣрви, да ся търсятъ повече доказателства. Но да ся приеме и добавката на г-на Странски, защото трѣбва да знаемъ, че въ Европа по правото има стьпени, та не ся знае, като ся яви съ такъво свидѣтелство може ли да ся приеме или не. Затова да ся съгласи г. Герджиковъ съ доправката на Д-ръ Странски.

Д. Юруковъ: Азъ мисля, прѣдложението на Д-ра Странски е умѣстно и вѣрвамъ г-нъ Герджиковъ ще ся съгласи за приеманието му. Има нѣкадѣ да ся даватъ свидѣтелства за докторъ на правото, а нѣкадѣ проста диплома. А това е като свърши 4 курсъ взима свидѣтелство, че свършилъ правото. За туй да ся приеме прѣдложението на Странски. Даже то е едно допълнение, а не поправка на прѣдложението на г-на Герджикова.

Д-ръ Странски: Искахъ да прибавя и това, че г. Герджиковъ каза щело да бжде затруднение на Коммиссията за испита, но именно, като ся приеме моето допълнение, ще ся избѣгне затруднението. Трѣбва да ся знае кои и какви свидѣтелства ще ся вематъ въ внимание.

Ив. Герджиковъ: Ако това допълнение на прѣдложението ми ся приеме отъ онія, които подписаха прѣдложението ми, добрѣ, азъ ще ся съглася.

В. Нейчовъ: Прѣди да ся гласува прѣдложението на г. Герджикова искамъ да поговора малко нѣщо върху него. Ако погледнемъ въ бѫдѫщето ще видимъ, че ще имаме д-ри на правото съ дипломи. Незабравяйте обаче, че ще има и юристи само съ едни свидѣтелства, които да сѫ подобри и отъ свършившитѣ курса и които държатъ дипломи. Като погледнемъ тъй на работата, ще видимъ, че испитателната коммиссия ще трѣбва да има членове юристи. Главний адвокатъ дошълъ отъ отечеството си тукъ за такъвъ ще влезе въ коммиссията и ще направи, щото всѣки, който има нужда отъ неговото благоволение, ще отиде отъ отечеството си да си вземе каква-годе диплома на докторъ и ще доде тука и ще ся приеме. По тоя начинъ за бѫдѫщи адвокати въ Областьта азъ прѣдвиждамъ повече чужденци. Това трѣбва да имаме прѣдъ видъ сега. Намъ е възможно да ся избавимъ отъ наплива на чужденци. Тогава трѣбва колкото е възможно по малко да ся приематъ човеци за адвокати прѣзъ тая митарница (за испит. коммиссия). Инакъ, колко повече прѣзъ нея ся приематъ, толко повече чужденци ще имаме. За това, като казвамъ, че приемамъ прѣдложението на г-на Герджикова, допълнено отъ Д-ра Странски, но поддѣржамъ да не ся приематъ онія, които сѫ практикували по сѫдебната часть. Ако това не бѫде, приемамъ че единъ човѣкъ, който до *три години* практикувалъ като сѫдия, трѣбва да има тия познания, които изисква проектътъ за да бѫде, слѣдователно, приетъ.

К. Калчевъ: Г-да, всички знаемъ, че тоя законъ ся прави отъ нужда. Тогава защо да ся туря членъ, който може да бѫде въ врѣда? Едни исказаха мнѣние и дипломиранитѣ да ся испитватъ прѣдъ видъ на лъжливи дипломи съ каквито мнозина могѫтъ да ся снабдѫтъ, но отъ друга страна ся каза, че и самата коммиссия не е способна да испитва дипломирани. Обаче азъ зная и въ такъвъ случай даже, като ся поставатъ съвокупни сили, могѫтъ да ся подведатъ на испитъ и дипломирани, ако мислимъ, че тия мѣрки сѫ само за чужденци, отъ които впрочемъ има и безъ дипломи, а ся казватъ специалисти. Това не е само за чужденци обаче. Отнася ся и за нашитѣ. Намъ ся прѣдлагаше да ся приематъ сѫдиитѣ безъ испитъ щомъ практикували по сѫдебната часть 4 год., други казваха 2 год.; нетрѣбва да си правимъ илюзии, че всички като били сѫдии 2 години ще знаятъ нѣщо. Има такива, които сѫ съвсѣмъ неспособни за сѫдии, а сѫщо и за адвокати. Правимъ това (да дѣржатъ всички испитъ) за да избѣгнемъ отъ много шарлатани, които инакъ ще иматъ право да адвокатствуватъ. Ако ни е цѣлта да затворимъ вратата на шарлатанитѣ, тогава трѣбва за всички испитъ. Инакъ, по добрѣ никой да не прави испитъ, понеже отъ една страна въспираме чрѣзъ закона такива, отъ друга ся допущатъ други. Азъ съмъ на мнѣние де не ся приеме прѣдложението на г. Герджикова. Да остане тъй закона. Най послѣ, законъ ся прави, но послѣ врѣме пакъ може да ся измѣни. При това не веднажъ ни ся каза, че настоящий е приврѣмененъ.

Д-ръ Дагоровъ: Ако обърнемъ внимание на Орг. Уставъ, ще видимъ, че сѫдиитѣ трѣава да ся измѣняватъ на 4-та година, а, послѣ, всички, които останатъ, да бѫдатъ пожизнени. Ако то ся прѣдвижда въ Орг. Уставъ, то е, че законода-

телитѣ сж прѣдполагали въ новото устройство на сждилищата ни може би да ся пропустнатъ неволно нѣкои неспособни лица за сждии. Ако кажемъ, даже мнозина отъ онія, които сж били директори на правосждието не сж бяли на мѣстото си. Д-ръ Хитилъ въ своя рапортъ казва, че въ Източна Румелия правосждие не сжществува, защото и нѣма способни чиновници или и онія, които сж назначени не сж на мѣстото си. Отъ друга страна мѣркитѣ, които ся прѣдлагатъ отъ нѣкои, затварятъ вратата на неспособнитѣ, а отварятъ ги на една шѫпа чиновници, за които не може никой да ся произнесе да ли сжщо сж способни или не. Или да ли сж сждии въ сжщата смисъль на думата; и казваме, че трѣбва да ся служили $2^1/_2$ год. за да ся приематъ безъ испитъ за адвокати. Не зная какъ ще приеме това Събранието, но до колкото можяхъ да слѣдя, вижда ми ся наклонно да приеме прѣдложението на г. Герджикова. Въ такъвъ случай мене не остава друго да кажа, освѣнъ, че все едно ще бѫде и ако оставимъ, както и до сега, всѣки, който иска, да упражнява адвокатството и свършено. Азъ мисля, хората специялисти по тая часть несѫмнѣно трѣбва да ся испитватъ, защото макаръ да прѣдставатъ дипломи неможе туй да увѣрява, че знаятъ нѣщо. Сжщото ще кажа и за сждиитѣ. Ако вчера прие Събранието подобна мѣрка, то заслужва ржкоплескание. Но сега глѣдамъ пакъ ся повръща. Това ще бѫде морално докачение за самитѣ онѣзи адвокати и д ри на правото, които съ трудъ слѣдвали толкова врѣме, сега да ги привилегироватъ наравно съ едни ниски личности.

Гр. Караджовъ: Отъ вчерашнитѣ измѣнения, които направихме въ закона, нѣма отъ що да ся боимъ сега, ако приемемъ това прѣдложение на г-на Герджикова, защото поне ще имаме законъ пълненъ, и ще избѣгнемъ други неприятности.

Маджаровъ: Азъ мисля, всѣкадѣ има и лоши и добри хора. Може нѣкой да е съ диплома, но може да има нѣкой безъ диплома и да е по способенъ отъ първия. Слѣдователно и неможе да бѫде прѣдположение за срамъ. Както д-ръ на медицината дипломиранъ може да бѫде по доленъ отъ другъ макаръ недипломиранъ, така е и съ юриститѣ. Отъ прѣдлагаемия членъ ся искатъ за адвокати и хора, които били сждии нѣколко години. Защо тѣмъ ся довѣрява като на сждии да държатъ сждбата на хората, а сега не? Ако имахме юристи, то мога да бѫда противъ на такъво прѣдложение, но, като сега ся чувствува едно лишение отъ такива, не остава освѣнъ да приемемъ прѣдложението. (Гласове: Исчерпанъ е!)

Бракаловъ: Искамъ да запитамъ за нѣщо. И азъ сматрямъ, че е исчерпанъ въпросътъ. Азъ мога да подкрѣпя Д-ра Дагорова. Но сега ще забѣлѣжа, че Събранието твърдѣ злѣ тълкува. (Гласове: Исчерпанъ е! Исчерпанъ е!) Въ една нощь ся измѣнихте . . . (Прѣдсѣд.: На прѣдмѣта! Шумъ) . . . Да ся забѣлѣжи, че азъ не приемамъ това прѣдложение.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласувание прѣдложението на г-на Герджикова, допълнено отъ Д-ра Странски. Които сж за него, да станатъ прави. (Отъ 42 членове гласуватъ — за 26). Приема ся. Ще стане 5 членъ.

В. Нейчовъ: Азъ мисля, ще ми ся позволи да направа една забѣлѣжка въ чл. 21, въ 3-та алинея (чете я). Всѣки, г. г., който добрѣ поразмисли върху тая алинея, ще я намѣри излишна. Азъ поне по двѣ причини я намирамъ излишна: 1) че щомъ ся назначи адвокатъ d'office, то слѣдва, че не е въ състояние стра-

ната. Вчера ся говореше, че ако спечели страната тя става богата и може да си плати адвокатско право. То е неумѣстно; какво печели страната въ криминални дѣла? Тя ся обвинява, а не като въ гражданскитѣ дѣла да получи нѣкакъвъ искъ. Да ги обезщетява пакъ обл. ковчегъ и то е излишно. 2) Ако изгуби страната какво да плати на адвоката? Ако пакъ спечели отъ дѣ да му плати? За такава страна, г. г., обществото или сждилището има свѣщенна обязанность да повика защитникъ за живота на страната, или пакъ самий адвокатъ да ся залови безъ покана. Прочее нѣма нужда да плаща обл. ковчегъ. Азъ прѣдлагамъ да ся заличи тая алинея.

Прѣдсѣд.; Г. Нейчовъ прѣдлага 3-та ал. на 21 чл. да ся заличи. Споредъ правилника, трѣбва да ся подкрѣпи отъ 10 души. (Подкрѣпя ся. Нейчовъ: искамъ да повторя за да ся разбере. Гласове: Разбра ся). Които ся за това прѣдложение да станатъ прави. (Приема ся).

Бракаловъ: Позволете ми да направя едно запитване: да ся обясни отъ офиц. трибуна кои чиновници сж *публични*.

Прѣдсѣд.: Законътъ за публичнитѣ чиновници това ще опрѣдѣли. На члена стана поправка отъ Областното Събрание и, слѣдователно, Директорътъ не може да ѝ даде тълкувание.

Д-ръ Странски: Това неможе освѣнъ съ законъ да ся опрѣдѣли.

Бракаловъ: Искамъ да чуя отъ офиц. трибуна какво тълкува.

Дир. Салабашевъ: Ще кажа сжщото, което и г. Прѣдсѣдатель. Тая дума ся каза отъ единъ отъ г-да депутатитѣ, и той може да знае какъ разбира за *публични* чиновници. Обаче, мисля, и нѣма нужда отъ такъво обяснение, понеже то е прѣдмѣтъ на особенъ законъ, който е почти изработенъ, обаче неможе да ся прѣдстави въ тая сессия, а ще остане за идущата.

Ив. Ст. Гешовъ: Отъ отговора на г-на Директора, мисля, трѣбва да ся удовлѣтвори г-нъ Бракаловъ.

Гр. Караджовъ: Ще ся задоволи г-нъ Бракаловъ, който вчера гласува за члена да ся приеме по измѣнението дадено отъ единъ депутатъ. Тоя членъ отъ правителството имаше си мотивитѣ, съ които ся обясняваше кои чиновници можатъ да адвокатствуватъ и кои изключава отъ това право. Правителството, обаче, като ся измѣни членътъ, оттегли и мотивитѣ си. Измѣнение бѣше прѣдложено и отъ страна на коммиссията; тя разбираше, че членътъ на Пост. Комитетъ, ассесорътъ и пр. можатъ да упражняватъ и адвокатството. Обаче и това измѣнение ся отхвърли, а, слѣдователно, и това тълкувание. По духа, както ся прие членътъ, се разбира, че *публични* чиновници не можатъ да адвокатствуватъ. А такива ся подразумѣватъ, напр.: ассесоръ, кассиеръ на земледѣлческа касса, — въобще чиновници, които сж съ заплата или съ опрѣдѣленно възнаграждение отъ ковчега. Въ тоя духъ като ся прие члена, нѣма нужда отъ повече обяснения за г. Бракалова.

Бракаловъ: Ако да знаехъ, че тъй ся тълкува нѣмаше да питамъ. Азъ благодаря на г-на Караджова, че ми обясни.

Гр. Караджовъ: Тъй, мисля, приехме всички тълкуванието, азъ поне тъй разбрахъ. Ако не е тъй — да ся гласува. Вчера ся говореше и мотивитѣ на члена приемаха, че члена на Пост. Ком. може да адвокатствува. Щомъ, обаче, Дир. оттегли своитѣ мотиви, значи и членътъ на Коммитета не може да адвокатствува.

Прѣдсѣд.: Да ся пристѫпи къмъ гласуване изцѣло на закона? Желае ли Събр. да ся прочете изново закона? (Не желае).

Секр. Гуневъ: (чете списъка на депутатитѣ).

Прѣдсѣд.: Резултатътъ на поименното гласуване е слѣдующий: отъ 34 гласоподающи, 30 сѫ—за, 2—противъ и 2 ся въздържатъ. Законътъ е приетъ. Минаваме на 3 й дн. р., разискване законопроектътъ за заплатитѣ на чиновницитѣ.

Ив. Герджиковъ: Понеже г. Груевъ изяви желанието на г. Глав. Управ. да види измѣненията на коммиссията, азъ прѣдлагамъ да ся гласува да отложимъ тоя днев. рѣдъ. Възможно инакъ да ся приематъ измѣнения, съ които Н. С. нѣма да ся съгласи, та че и да не ся удобри законътъ. Въ такъвъ случай, като може да излѣзе напразно разискването ни, защо сега да не почакаме единъ день, за да разискваме послѣ окончателно. Даже до дѣто свършимъ сега прошенията, може да ся свърши прѣглѣждането, и ние пакъ ще имаме врѣме още днесъ да разискваме тоя законопроектъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Г-да, въпросътъ тукъ не е, че ще почакаме малко или единъ денъ още. Въпросътъ тукъ да ли да допуснемъ единъ такъвъ прецедентъ, който въ бѫдще би прѣдизвикалъ случаи доста опасни. Знаемъ, че Н. С. желае да знае какво ще ся върши и знаемъ, че той има право да оттегли, ако иска единъ законопроектъ. Въ случая обаче сѫмнявамъ ся да стане послѣдното, понеже прѣдставянието на тоя законопроектъ ся приема като по инициатива на самото правителство, макаръ и самото Събрание да исказало желание. Обаче и туй да оставимъ на страна. Нека поглѣднемъ отъ друга страна на въпроса. Какви сѫ измѣненията на коммиссията и какво ще научи отъ тѣхъ Н. С.? Всички знаемъ, че измѣненията на коммиссията не сѫ задлъжителни за Обл. Събр. и то може да нарѣди законопроекта въ съвсѣмъ друго направление. Така щото едва ли тия измѣнения ще послужатъ за нѣщо фактъ на г. Глав. Управ.

По тия съображения, г-да, азъ, като намирамъ, че безполѣзно е прѣглѣждането на въпроснитѣ измѣнения, прѣдлагамъ да пристѫпимъ къмъ разискването на законопроекта. Послѣ това, г. Комисаръ може да съобщи резултатътъ на Глав. Управ., тогава ще има и цѣль.

Д-ръ Хаканов: Практиката, г-да, отъ 4 год. насамъ, не трѣбва да испущаме прѣдъ видъ. До сега нѣмало е случай да стане такъвъ прецедентъ, който е безполезенъ за онія, които го правятъ, а врѣдителенъ, може би, за Камарата. Г-нъ докл. на бюдж. коммиссия твърдѣ ясно говори по случая. Отъ коммиссията има нѣкои измѣнения, а какво ще прави Събранието: може би нито едно не ще приеме. Нѣма, прочее, нищо въ измѣненията на коммиссията, което да прѣдстави понятие на Н. С. какъ ще ся приеме законопроекгътъ. Независимо отъ това, ще забѣлѣжа, че прѣдставитель на Н. С. за това има тука да държи бѣлѣжки, които интересуватъ Н. С. Сѫщето можеше да стане и въ случая, или, най послѣ, да искаше прѣписъ отъ измѣненията, още при прочитанието на рапорта, а не да ни спира сега отъ дн. р. Азъ прѣдлагамъ да минемъ просто на дн. р. и да разискваме.

В. Нейчовъ: Въпросътъ, г-да, е твърдѣ важенъ. Събранието нѣмаше нужда даже да разисква за случая, трѣбва да признаемъ, ако допустнемъ такъвъ прецедентъ, ще придобиемъ една опасность за сега и за въ бѫдще. Може сега Н. С.

да не ся съгласи съ тия измѣнения и законопроектътъ да го задържи. Остава ли Областьта пакъ безъ законъ? Или, може би, Събранието, като види голѣмата нужда отъ него, да го приеме, както е прѣдставенъ отъ Н. С., тогава пакъ каква полза?

Консуловъ: Като членъ отъ бюдж. коммиссия не мога освѣнъ да ся съглася да пристжпимъ къмъ разискването на законопроекта, безъ да ся спираме. Отъ друга страна г. Глав. Управ. пакъ може да упражни своето право, до колкото му позволява законътъ и до колкото ся интересува въ тоя законъ. Като членъ на коммиссията, сжщо, съмъ съгласенъ съ г. Гешова, и прибавямъ, че коммиссията съ измѣненията си е желаяла да даде всѣка възможность, всички данни за да ся свърши по скоро работата. Отъ друга страна пакъ не мога да призная, че, ако ся съгласимъ да ся отложи разискването на тоя законопроектъ по извѣстна причина, то ще бжде единъ прецедентъ толко силенъ, щото да може да измѣни законното право на Обл. Събрание. Азъ мисля такъва опасность не ся прѣдставя. Работата е отъ практическа точка на зрѣние, че, азъ мисля, ще ся улесни доста въпросътъ, ако не приемемъ прѣдложението на г. Комисаря и ще избѣгнемъ въ бжджще нѣкои случаи, които ще причиняватъ губение на врѣме; и въ случая не виждамъ освѣнъ губение на врѣме, ако ся приеме отлагането на настоящия законопроектъ, безъ да ся прѣдвижда нѣкоя полза. За това желая да ся обясни на г. Главний Управитель, че разискването на законопроекта не може да ся отлага за другъ день.

Бракаловъ: Позволете ми да кажа и азъ нѣколко думи по тоя въпросъ. Чудно ми е защо ся дава опакъ характеръ на въпроса, когато той е твърдѣ ясенъ. Г-нъ Глав. Управ. ималъ право или искалъ, нѣмалъ право или не щелъ — но съ тия искания или неискания ние повече губимъ врѣме безъ полза и тя е по голѣма вреда отъ оная, ако може дѣйствително да има такава, като ся удовлетвори желанието на Глав. Управ. Азъ прѣдлагамъ, ако има възражение, да ся гласува и да ся свърши.

К. Величковъ: Глав. Управ., г-да, има право да чете всички промѣнения на коммиссията, а тия може да му ги достави неговий тукъ прѣдставитель. Нашитѣ законопроекти ся внасятъ единъ день въ Събранието и послѣ ся разискватъ. Щомъ е влѣзълъ единъ проектъ тука, не може да ся повърне освѣнъ слѣдъ разискването му. Но пакъ Глав. Управ. има право да слѣди разискванията чрѣзъ своя прѣдставитель. Сега, Глав. Управ. иска измѣненията на коммиссията, това, азъ мисля, не е съ цѣль освѣнъ да сравни взглядоветѣ. И нѣма опасность ако ся удовлетвори.

Д-ръ Стояновичъ: Азъ мисля, Събранието ще приеме мнѣнието на г-на Величкова, но само съ една добавка, чѣ, ако ся върне г. Комисаръ до дѣто свършимъ другий дн. рѣдъ, да минемъ къмъ разискването на тоя законопроектъ.

К. Величковъ: Като казахъ да ся отложи разискването на тоя законопроектъ, азъ разбирахъ да ся отложи до понедѣлникъ, защото не само едно прѣглѣждание е нужно, но трѣбва да изучи измѣненията.

Дир. Груевъ: Доста ся говори по тоя въпросъ, който е едно *желание* силно на г. Глав. Управ. да види тия измѣнения.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да ся отложи разискването на законопроекта за заплатитѣ до идущето засѣдание. Има ли възражение? (Гласове: Нѣма).

В Нейчовъ: Азъ възражавамъ — да ся тури на гласуване.

Прѣдсѣд.: Които сж за отлагането му — да станатъ прави. (Приема ся). Давамъ 10 минути отпускъ.

Слѣдъ отпускъ.

Прѣдсѣд.: (звъни) Засѣданиато ся отваря. На дн. рѣдъ имаме прѣглѣждание на прошенията.

Секр. Гуневъ: (чете):

1-о Прошение (подъ № 57). Отъ Яни Димовъ, Янаки Христовъ, Димитръ Яневъ и Димитръ Георгевъ, жители отъ село *Корна* (Каваклийска Околия), по народность Гърци, които просятъ да имъ ся повърнатъ паритѣ, що имъ билъ взелъ Ново-Загорский Бирникъ, прѣзъ мѣсецъ Марта, (тази година) за бегликъ на овцѣте, които тѣ искарали изъ България.

Коммиссията, съгласно съ взетото рѣшение на Почитаемото Областно Събрание миналата седмица, по въпроса за повръщанието на беглика, е на мнение да ся удовлетворатъ както просителитѣ, тъй сжщо и всички други лица, които прѣзъ тази година сж платили освѣнъ митото и бегликъ за внесенитѣ имъ изъ България овце и кози, затова настоящето прошение да ся прѣпрати до Дирекцията на Финанцинтѣ за испълнение.

(Приема ся резолюцията на коммиссията).

2-о Прошение (под. № 70) на Юрданъ Папучевъ, бивший Секретарь при Хасковското Прокурорство, който ся оплаква, че въ началото на тази год. Хаскюйскиятъ Прокуроръ извадилъ го е отъ секретарската му служба противузаконно и моли да му ся повърне службата.

Коммиссията е на мнение да ся остави безъ послѣдствие това прошение, защото подобни писари ся назначаватъ по прѣдложение на тѣхнитѣ началници, които сами опрѣдѣляватъ тѣхнитѣ способности и тѣ сж отговорни за доброто водѣние на дѣлата.

(Приема ся резолюцията на коммиссията).

3-о Прошение (подъ № 11) на Димитръ Атанасовъ, житель отъ г. Пловдивъ, който ся оплаква че бивший Директоръ на Общитѣ Сгради, Г. Вълковичъ, билъ го е исключилъ привръменно отъ службата механикъ при телеграфо-пощенскийтъ отдѣлъ, съ обѣщание че ще му повѣри друга служба, то, на основание на членъ 491 отъ Органический Уставъ, моли да му ся повърне службата, за която е билъ издържалъ конкурсъ, като му ся заплати и за 33 мѣсеца заплатата.

Върху това прошение, коммиссията, като взема нуждитѣ свѣдения отъ г-нъ Директора на Общитѣ Сгради, отъ които свѣдения става явно, че просительтъ слѣдъ единъ конкурсъ билъ изваденъ отъ служба, съ обѣщание да му ся даде друга служба при първа ваканция, въ понеже три дни прѣди това обѣщание просительтъ билъ прѣрѣзалъ жицитѣ на Пловдивската станция, и съобщението съ въпкашнитѣ станции за 5—6 часа било прѣкжсано, което ся указало отъ изслѣдването на инспекторътъ, което и самъ исповѣдалъ просительтъ че го е направилъ за да покаже своето достоинство и, по причина на това му прѣстжпление, Дирекцията, при отваряниете на вакантно мѣсто, повѣрила службата другиму; Коммис-

сията е на мнѣние да ся прѣпоржчи на Дирекцията на Общитѣ Сгради, щото дѣлото за прѣрѣзванието на жицитѣ да ся прѣдаде на надлѣжното сждилище, и, ако просителтъ ся оневини, да му ся даде вакантно мѣсто, ако го е той заслужвалъ, въ противенъ случай — да ся накаже съгласно съ законътъ.

Д-ръ Хаканов ъ: Азъ мисля по хубаво е да ся съгласи Събранието съ правителството, като рѣши да му недава служба. Колкото за мнѣнието на коммиссията да ся даде подъ сждъ просителтъ за дѣто прѣсѣкълъ телеграфната жица, мисля, не е тъй добро рѣшение. Най напрѣдъ неможе да ся докаже. По-често ся случватъ работи мѣжду чиновницитѣ да ся прѣпятствуватъ и клѣветятъ, та, види ся, и просителтъ по тоя начинъ е заподозрѣнъ. Ако да е имало явни доказателства, разбира ся, правигелството неще остави дѣлото тъй. Тоя г-нъ много пжти е искалъ служба и чрѣзъ Постоянния Коммитетъ, но прошенията му сж оставали безъ послѣдствие. Така сжщо и Събранието може сега да остави прошението му безъ слѣдствие. Ако правителството го намираше за способенъ можеше да му повѣри служба.

К. Калчевъ: Спорѣдъ мене, коммиссията нетрѣбвало да ся занимава съ това прошение и да дава таково рѣшение. То е вѣхта смѣтка.

Ив. Х. Петровъ: Понеже той настоява да му ся даде служба, като казва, че да го прѣдаджтъ на сждъ и, ако ся докаже, че той прѣкъсналъ жицата да отговаря. За това и коммиссията тъй загатва въ рапорта си. Остава всекакъ Събранието да рѣши каквото ще — коммиссията нѣма да настоява на рѣшението си (Гласове: безъ послѣдствие).

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение това прошение да остане безъ слѣдствие: приема ли ся? (Приема ся).

4-о Прошение (подъ № 91) на Коста Огняновъ Македонецъ, прѣбивающъ въ Т.-Пазарджикъ, който ся оплаква, че отъ постройката на двѣ казарми, за които ся е условилъ съ Окржжната Коммиссия въ Татаръ-Пазарджикъ, е билъ изгубилъ около 70—80 хиляди гроша, и моли Областното Събранле да направи потрѣбното за да му ся разглѣда изново смѣтката съ Коммиссията, че инакъ ся опропастявалъ.

За настоящето прошение коммиссията е на мнение да ся остави безъ послѣдствие, понеже е дѣло частно мѣжду просителтъ и Т. Пазарджишката Окржжна Комиссия, за което, вѣроятно, сжществуватъ и контракти.

(Приема ся резолюцията на коммиссията).

5-о Прошение (подъ № 75) отъ Стоянъ Дражевъ, бивший войникъ въ Сливенската № 7 Дружина, житель отъ с. Бинкосъ (Сливенска Околия), като явява че въ врѣме на службата си въ помѣнатата Дружина, билъ пострадалъ и останалъ сега сакатъ и неспособенъ за работа, и вслѣдствие на което правителството му е отпустнало една пенсия отъ 120 гр. съ публично-административний правилникъ отъ 4 Августъ, затова моли Областното Събрание да направи потрѣбното за да му ся плаща помѣнатата пенсия.

За това прошение коммиссията е на мнение да ся прѣпроводи до г-нъ Директора на Финанцитѣ, съ прѣпоржка да го земе въ внимание и да ся распорѣди, щото, съгласно съ публично-административний правилникъ, да ся отпуща въ врѣме и на мѣстото на просителътъ прѣдвидената пенсия.

(Приема ся резолюцията на коммиссията).

6-о Прошение (подъ № 81) отъ Кметоветѣ и Старейшинитѣ на селата *Раково* и *Нейково* (Котленска Околия), които ся оплакватъ отъ оскудния си поминъкъ, поради горското мѣстоположение въ което ся нахождатъ селата имъ, молятъ Обл. Събрание да направи потрѣбното за да имъ ся позволи отъ надлѣжнитѣ власти: 1-о да упражняватъ своето дърводѣлие както и отъ прѣди; 2-о да ся запрѣти на финанциалнитѣ власти въ Сливенъ продаванието на селскитѣ имъ мери, и 3-о да имъ ся намали кадастрътъ.

За настоящето прошение коммиссията е на мнение, както за първата точка, т. е. сѣченето на дървенъ материялъ отъ горитѣ за прѣпитание, да ся прѣпроводи на Дирекцията на Общитѣ Сгради да ся распорѣди, щото да ся позволи на просителитѣ, съгласно съ правилата за горитѣ, да сѣкатъ дървенъ материялъ за свое прѣпитание. Относително до втората точка, т. е. за меритѣ, коммиссията е на мнение да ся прѣпроводи и Дирекцията на Финансиитѣ да ся распорѣди и прѣдпише на надлѣжното мѣсто, щото за напрѣдъ да не ся продаватъ тия мери, но да ся оставатъ да ся ползуватъ жителитѣ на тия села, защото, спорѣдъ сѫществующитѣ закони въ Областьта, всяко село трѣбва да има мѣра, отъ която да ся ползува, и неправедно е да ся усвоява отъ самото правителство. Относително до трегята точка, коммиссията ся въздържа за сега, и оставя да ся произнесе и за това прошение, когато ще ся произнесе и за другитѣ постѫпили по кадастра прошения.

Ив. Герджиковъ: Има да забѣлѣжа само, че коммиссията въ първата точка трѣбвало по ясно и по категорически да ся произнесе, за да разумѣятъ просителитѣ, както и други, на какво мнѣние ся основава. Тамъ ся казва, (въ прошението) да ся проводи, за тая точка, на Дирекцията на Общитѣ Сгради, за да позволи сѣченето на дървенъ материалъ, спорѣдъ закона, но, мисля, това неможе да стане, понеже законътъ едва ли позволява. Ако бѣше за удовлетворение, спорѣдъ закона, това искание, вѣрвамъ отъ правителството щѣха да искатъ позволение и работата нещѣше да доде въ Областното Събрание. Азъ прѣдлагамъ да остане прошението безъ слѣдствие, и да ся отнесѫтъ до надлѣжното мѣсто. Щомъ ся отнесѫтъ до Дирекцията, послѣ може и тукъ да ся оплачатъ, ако не имъ ся позволи, като посочатъ причинитѣ.

Колкото за II въпросъ, да имъ ся отстѫпятъ мери, мисля тоя въпросъ е твърдѣ сериозенъ и важенъ въ нашата Область за много общини. Отъ рѣшението, което Областното Събрание ще даде по тоя поводъ, ще зависатъ много рѣшения. Въ закона за мѣритѣ ся казва, че на всѣка Община правителството отстѫпва мера за пасение добитъкътъ. Обаче има мѣста, които за едно село сѫ повече отъ нуждното. Какво прави населението съ тия повече мери: продава ли ги или поддържа съ дохода имъ училищата си? Азъ нещя да говора по тоя въпросъ. Има джелепи, даже и отъ сѫщото село, държатъ по 2—3000 овце по меритѣ. Често ся поражда неспоразумѣние мѣжду джелепитѣ и търговцитѣ. Много пѫти търговцитѣ, като мѣстни, повлияватъ само тѣхний добитъкъ да има достѫпъ въ пасбищата и недопущатъ кочующитѣ власи. За това въпросътъ е доста важенъ. Събранието трѣбва да обърне внимание въ рѣшението на тоя въпросъ, защото отъ него рѣшение ще зависятъ и другитѣ за меритѣ на други Общини. Спорѣдъ моето мнѣние, безъ да глѣдаме

какво говори закона, да оставимъ, за сега, въпросътъ висящъ, то ще бѫде най добрѣ. Отъ старо врѣме още, много села отъ дохода на меритѣ си поддържатъ училищата. Самитѣ Общини ли трѣбва да вематъ доходътъ, търговцитѣ ли или Фин. Управление — въпросътъ е щекотливъ, за това да ся остави, за сега, на страна.

К. Калчевъ: Азъ мисля, коммиссията не е рѣшила добрѣ въпросътъ. За първата точка отъ искането на просителитѣ казва да ся проводи на Дирекцията, за да имъ позволи да сѣкътъ дърва, за да ся прѣпитаватъ. То добро — но ако законътъ не позволява? За това да ся каже: да ся проводи на Дирекцията, за да ся съобрази съ закона. Колкото за втората точка, наистина неможе сега да ся рѣши нищо. За това, както каза г. Герджиковъ, да остане какго е било до сега. За третата ще кажа само, да ся проводи на Дирекцията.

Бракаловъ: Споредъ мене, въпросътъ не бѣше тъй. За меритѣ азъ немога да кажа, освѣнъ че тѣ подлѣжатъ на административна спогодба. Тия хора оплаквали ли сж ся прѣдъ едно административно сѫдилище? Зета ли е въ внимание просбата имъ? Това не е явно. Значи, да говоримъ по такъвъ въпросъ, трѣбва Събранието да поддържа едно начало. И, може би, да ся отхвърли нѣщо отъ най голѣма важность.

Ив. Петровъ: Ще ся постарая да разясня на Почитаемото Събрание по какви съображения коммиссията е дала такъво рѣшение. За първата точка ще кажа, че нашитѣ горски надзиратели непознаватъ добрѣ нуждитѣ на населението и. слѣдователно, неможатъ да удовлетворяватъ въпиющата нужда на една Община. За това коммиссията рѣши да ся прѣпоржчи на Дирекцията, тя да привлѣче вниманието на горскитѣ надзиратели въ тия двѣ села да позволятъ ползуването отъ горитѣ на тия, които иматъ голѣма нужда.

Колкото за II точка, нѣкои г-да казаха, че е отъ важенъ въпросъ и трѣбвало дълго обмислюване. Коммиссията, обаче, не е приела слѣпо едно такъво рѣшение. Всѣко село въ Источна Румелия, както въ Турско врѣме, има право на пасище и то е принадлѣжность, която не ся владѣе съ документъ и никой нѣма право да дири документъ. Привличамъ вниманието на Областното Събрание, чѳ това е излишно. Найдете, дѣ ся казва това? Отъ войната насамъ, правителството е почнало да отчуждава на общинитѣ нѣкои пастбища. Трѣбва Областното Събрание да признае, че въпросътъ, който е въ полза на Общинитѣ отъ толко врѣме, неможе лѣсно да ся подведе на законъ. Сега явява ся питание: да не би ся ползуватъ други отъ тия мери въ ущърбъ на населението. Обаче ние признаемъ ли веднъжъ, че отъ едно пасище може да ся ползува извѣстна Община; щомъ Органический Уставъ казва, че всѣки може да ся ползува отъ меритѣ, тоя въпросъ самъ по себѣ си пада. 191 чл. на Органический Уставъ казва, че Общината трѣбва да ся располага съ своята мера и пр. Щомъ признаемъ това, не трѣбва освѣнъ да ся прѣпоржчи на Фин. власть, въ такива мери, които падатъ въ кржга на нѣкоя Община, да не ся мѣша. Колкото дѣто ся каза, че мѣритѣ подлѣжатъ на административна спогодба, то е умѣстно. Но незабравяйте, че щомъ едно село държи една мѣра 7—8 год., тя вече е негова. Ако му диришъ документъ за владѣние, то е сжшо да отказвашъ най елементарнитѣ права на населението.

Д-ръ Хаканов: Азъ мисля, за първото прошение да остане за сега тъй. Подиръ два-три дена ще ся прѣдстави законо проектъ за горитѣ, и тогава може да ся вземе подобно обстоятелство въ внимание, да ся постанови да не ся прѣслѣдва населението, ако иска да сѣче дърва. За туй г. Петровъ, който добрѣ познава тия работи и др., по хубаво тогава да прѣдложатъ нѣкоя мѣрка, отколкото сега.

Кассателно втората точка, такива прошения имаше и други. Тоя балканъ почти до Сливенъ продължава, и Дирекцията бѣше отнѣла пашитѣ: да ли ужь да ся ползуватъ и други общини, да ли сж ся ползували, незная. Какви сж били тия пасища, сжщо незная. По добрѣ да ся остави тоя въпросъ, защото, ако приемемъ да ся удовлетвори желанието на просителитѣ, може би правителството да каже, че меритѣ не сж тѣхни. Въ Постояннїй Комитетъ бѣше ся рѣшило, правителството чрѣзъ сждъ да изиска нѣкои мѣста и, чини ми ся, това е достатъчно и трѣбва да не ся закача въпросътъ. Колкото за 3-та точка, тя ся относи за намаление на кадастра, то да ся остави за Дирекцията и можатъ да искатъ това чрѣзъ Административното Сждилище.

Консуловъ: По въпроса за горитѣ, трѣбва да глѣдаме двѣ нѣща: нуждата на населението да ся ползува отъ горитѣ, защото тоя въпросъ е въ съвсѣмъ друго условие, отколкото другитѣ. Дѣто населението неможе да ся ползува отъ горски материалъ, тамъ то най-вече страда. Но, отъ друга страна, пакъ правителството трѣбва да ся гриже за съхранението имъ (на горитѣ). Напрѣжъ на много мѣста сж били лѣсове прѣди 20—30 год., а послѣ сж обърнати на ниви. Така щото да не ся остиви единъ лѣсъ на волята на населението, което незнае значението му. А, отъ друга страна, то не трѣбва да ся лишава отъ нужния материялъ. За това, да ся почака още малко съ тоя въпросъ и въ закона за горитѣ да ся рѣши.

Относително меритѣ ще кажа, че, ако има въпросъ не уравненъ и тъменъ, то е въпросътъ за пасищата. Трѣбва да ся различава мера отъ пасища. До колкото зная меритѣ не сж притѣжание на Общинитѣ. Пасището е мѣсто, отъ което трѣбва самата Община да ся ползува. Съ меритѣ какво става, правителството има право да знае какво става. Нѣкое село отъ 100 кжщи ползува ся отъ 30 год. отъ една мѣра състояща отъ 10,000 уврата. Нѣкое село пакъ отъ 300 кжщи има само 1,000 уврата мера. Разбира ся, то повечето си добитъкъ води по чужди мери, и много пжти ся повдигатъ распри мѣжду селата, по поводъ на това, че селската мера била притѣжание само на извѣстно село. За това правителствто има пълно право да ся разполага съ меритѣ, да не остава излишни пространства на едно село, когато друго има голѣма нужда отъ такива и трѣбва да ся удовлетворяватъ нуждитѣ. При всичко че това не ся говори въ закона, но азъ желая правителството да ся погрижи да състави единъ законъ за меритѣ въ тая смисъль.

Ив. Петровъ: (Гласове: Исчерпанъ! Исчерпанъ?) Като членъ отъ комиссията . . . (Гласове: Исчерпанъ!)

Дир. Крьстевичъ: За да ся прѣкрати работата станахъ да кажа двѣ думи. Какво е станало по прѣди съ тия двѣ села незная, но зная, че тия балкани мѣжду Котель и Сливенъ сж най пусти, стръмни, гористи и всѣкога тамъ вьрлуватъ разбойници. Тия двѣ села, както казватъ въ прошението, ся отнесли до Фин. Началникъ и казали, че до сега или до скоро (гласове: до лани) тѣ поминвали

отъ тия гори, сѣчели дърва, пасли добитъкътъ си и пр. — другъ поминъкъ нѣмали. Земя за орань нѣмали. Лани ся издалъ единъ правилникъ, съ който имъ ся запрѣщавало да сѣчатъ дърва и на всички въобще, които нѣматъ документи. Тѣ почели да даватъ заявления. Финан. Началникъ испиталъ работата и ся убѣдилъ, че истина хората иматъ право да ся ползуватъ отъ тия мѣста. Правителството не ся удовлетвори съ това: заповѣда на префекта да испита работата. Резултатътъ бѣше, че и неговий рапортъ излиза съвсѣмъ съгласенъ съ оня на Фин. Началникъ. Прибавилъ бѣше, че трѣбва да ся удовлетворятъ тия села, че инакъ щѣ ся принудятъ да ся изселятъ. Тъй бѣше работата. Това го казвамъ за просто разяснение и че цѣрътъ сега или утрѣ Правителството мисли да даде на тия села.

Воденчаровъ: Въпросътъ е исчерпанъ. За гората г. Глав. Секретарь ни обясни работата. Колкото за меритѣ ще кажа, че остава или селата да ся отнасятъ до сждилищата, или Правит. противъ селата.

Стамбуловъ: Прѣдлагамъ въпросътъ за исчерпанъ. (Приема ся).

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване прѣдложенията на Коммиссията по това прошение: които ги поддържатъ, да станатъ прави. (Падатъ). Прошението остава безъ слѣдствие.

7-о Прошение (подъ № 86) на кметството и старѣйшинитѣ отъ село *Карапча* (Чирпанска Околия); като явяватъ, че миналата година, по злощастие, селскитѣ имъ посеви сж били съвършенно опропастени отъ градушка и, вслѣдствие на това, сега ся нуждаели отъ семе за да посѣятъ нивитѣ си, то молятъ Обл. Събрание да направи потрѣбното за да имъ ся достави нуждното семе, при това да имъ ся отстжпи и кадастра за миналата година.

За прошението на онези просители, Коммиссията първо и първо скърби и съ жалость констатира единъ фактъ, че Дирекцията на Земледѣлието, Търговията и Общитѣ Сгради, не ся е погрижила да изучи подобни въпроси, и оврѣме да е прѣдставила на Правителството нуждата за удовлѣтворение на такива пострадавши земледѣлци, и тъй е пропуснала врѣмето, въ което можеше да ся помогне на тия земледѣлци. Затова, ако и късно, обаче Коммиссията като знае, че Почитаемото Обл. Събрание е въодушевено да помага винаги на подобни земледѣлци, е на мнение да отпуснеме единъ кредитъ съобразно съ тѣхнитѣ нужди, въ видъ на авансъ, и, при това, прѣпоржчва на правителството часъ по-скоро да ся удовлѣтворатъ просителитѣ. Колкото за искането имъ да имъ ся опрости изцѣло за тая година кадастралний данъкъ, Коммиссията е на мнение да ся остави безъ послѣдствие, слѣдъ удовлѣтворението имъ по вишереченний начинъ.

Дир. Стамболски: Коммиссията напразно скърби и жали дѣто Дирекцията не ся е погрижила да изнамѣри нѣкакви срѣдства на земледѣлцитѣ. Обявявамъ на Почит. Събрание, че Дирекцията не е имала такива свѣдѣния, нито прошения й сж подавани. Затова естествено не е могла да ги удовлетвори. Даже и да е знаяла нѣщо, Дирекцията не ще е могла нѣщо да направи, като нѣма кредитъ.

Ив. Герджиковъ: Желая да поотрия сълзитѣ на Коммиссията, която, Богъ знае, колко е трогната. До колкото зная бирникътъ е ходилъ тамъ и нищо не му сж заявили за опрощение. Е добрѣ, нима пакъ Дирекцията е задължена да из-

дирва, кои села сѫ пострадали, безъ да дадатъ заявление. Прѣдлагамъ да остане безъ послѣдствие прошението.

Ив. Петровъ: Управлението трѣбва да изучава нуждитѣ на населението, азъ тъй разумѣвамъ Дир. на Земледѣлието. Тя трѣбва да знае едно село има ли да ся прѣхранва, има ли сѣме и пр.

Дир. Стамболски: Повторно щѣ кажа, че Дирекцията нищо не знае за тѣхнитѣ нужди. Знае, може би, положението имъ, но, като не сѫ искали нищо, не може да ся мисли, че тѣ нѣматъ сѣме и др.

Гр. Караджовъ: Тамъ е балканско мѣстото и слѣдствие на лѣтнитѣ дъждове земитѣ сѫ измити съвършенно, а и градушка падпала. Финанс. Началникъ ходилъ слѣдъ два три дена, но поврѣдата тогава не ся осѣтила. Отпослѣ могли да я оцѣнатъ. Както казватъ въ прошението, то е истина, че немогли да събератъ жито дору и за сѣме. Ако е възможно, искатъ, щото Правителството да не ги принуждава за данъка, но да имъ даде срокъ тая година, въ сѫщото врѣме да имъ заеме сѣме, защото нѣматъ. Азъ ще моля Събранието да проводи прошението до Дир. на Земледѣлието да ги удовлетвори.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г на Караджова да ся проводи това прошение до Дир. на Общитѣ Сгради, и тя, ако намѣри за нужно, да удовлетвори просителитѣ. (Приема ся.)

8-о Прошение. (№ 90) Жителитѣ отъ г. Чирпанъ, като ся оплакватъ, че Акцизното Управление имъ е писало на 1,000 оки вино, 100 оки ракия за джбритѣ, просятъ да ся отмѣни тъзи мѣрка, тъй като тѣхното вино е било все черно, което отъ джбритѣ е истеглило всичкиятъ сокъ, и едвамъ 60 оки ракия е излизало отъ 1,000 оки вино.

За това прошение Коммиссията е на мнение да ся прѣпроводи до Дирекцията на Финанситѣ, съ прѣпоржка, да испита, и, ако намѣри за справедливи оплакванията на просителитѣ, да ги удовлетвори.

Ев. Гешовъ: Не мога да приема резолюцията на Коммиссията. Както знаете, цѣната на виното и спирта е опрѣдѣлена спорѣдъ 329 чл. на О. Уставъ. То е опрѣдѣлено съ законъ и неможе да ся отстжпя отъ законъ. Ако коммиссията прѣпоржчаше нѣщо за слѣдующата година, тогава разбирамъ.

Д-ръ Хаканов: Коммиссията твърдѣ добрѣ направила съ това рѣшение. Дир. на Финанситѣ не трѣбва да ся бои отъ тая прѣпоржка, защото това ще ѝ послужи като прѣдмѣтъ за бѫджща программа. Оцѣненията тая година сѫ станали неправилно и моля Събранието да приеме резолюцията на Коммиссията, да ся има прѣдъ видъ поне за слѣдующата година оцѣнението да стане по-справедливо.

Ив. Герджиковъ: Азъ съмъ противъ рѣшението на коммиссията. Не можатъ ся прие измѣнения за работа установени съ Публ. Адм. Правилникъ. За въ бѫджще сѫщо не може да ся рѣши нищо, понеже тия работи ставатъ съ особенъ Публ. Адм. Правилникъ. Може да ся каже само, че „настоящето прошение да ся има прѣдъ видъ отъ Дир. на Финан.“, нищо повече. Тя ще го има прѣдъ видъ, когато съставя бѫдщий правилникъ.

Ив. Петровъ: Щомъ признаемъ че законътъ е приложенъ неправилно, струва ми ся, може да стане поправление.

К. Калчовъ: Не зная, защо само си губимъ врѣмето. Коммиссията испитала неправилно. Защо не ся съобразила съ закона, който казва (чете). Прошението казва за тая год., но не може да ся приеме. Ние съчувствуваме на просителитѣ, че сж прѣтърпѣли една неправилность, но не можемъ да имъ помогнемъ.

Д-ръ Хаканов ъ: Азъ мисля, г. Калчовъ трѣбва да бѫде по справедливъ. Сами признаваме, че станало погрѣшка — прочее, не трѣбва ли да ся намѣри нѣкой цѣръ. Удовлетворението, което искатъ тѣ, е онова, което прѣдлага коммис.

Д. Бояджиевъ: Наистина, може би да е станала нѣкоя неправда, но що да правимъ, когато сѫществува законъ (Гласове: нѣма законъ); има. — Всичко, което може да ся направи, е да ся проводи на Дирекцията, да го има прѣдъ видъ и не само за Хаджи-Елеската околия, но и за всички други.

Ив. Петровъ: (Гласове: исчерпанъ! исчерпанъ!) Всѣка година Дирекцията прави законъ за оцѣнението. Това прошение ако е . . . . (Говоръ високъ. Прѣдсѣдателтъ звъни).

Прѣдсѣд: Има прѣдложение да ся проводи на Дир. да го има прѣдъ видъ при опрѣдѣление цѣнитѣ на питията за идущата година. (Приема ся).

9-о прошение, № 65 Отецъ Анфилохия, Старшій Свѣщенникъ, прѣзъ послѣдната война, на I-ва и II-ра Дружина, по настоящемъ живущъ въ г. Казанлъкъ, моли да му ся даде една пенсия или едно достатъчно пособие за да може да прѣкара старитѣ си дни.

За това прошение коммиссията е на мнѣние да ся остави безъ послѣдствие, защото въ законътъ за военнитѣ пенсии, гласуванъ отъ Обл. Събрание, не ся прѣдвижда случай, по който да ся отпусне пенсия за свѣщенници или монаси.

Д. Бояджиевъ: Ако ся не лъжа и лани имаше такъво прошение, но ся рѣши, мисля, просителтъ да ся обърне къмъ митрополита, а той му казалъ — къмъ Екзархията. Послѣднята отговорила, че нѣма срѣдства да му помогне.

Свѣщ. Тилевъ: Дѣйствително и лани имаше просителтъ прошение, но неможа да получи удовлетворение. Понеже въ закона не ся прѣдвидело пенсия и за свѣщенницитѣ, то коммиссията го остава безъ слѣдствие, азъ силно протестирамъ за това изражение на коммиссията. Мисля, най послѣ, ако имаме законъ той не казва за лица, а за заслужившіи, а такива има и свѣщенници. Азъ съмъ противъ прѣдложението на коммиссията.

Маджаровъ: Има два начина за помагание на заслужившитѣ прѣзъ войната: пенсия или помощъ. Ако пенсия не ся прѣдвиждала отъ закона, за помощь не ся ли прѣдвижда? Прѣдлагамъ да ся проводи прошението на распорѣждание на Дирекцията.

Д ръ Янкуловъ: Просителтъ, азъ мисля, не дава прошението като духовникъ, а като опълченецъ. Слѣдователно, нищо друго не трѣбва да ся знае и глѣда, освѣнъ че той е служилъ въ войната. Да ся проводи прошението на Дирекцията на Финансиитѣ.

Ев. Гешовъ: Ще са съгласите вѣрвамъ, съ мене, ако кажа че не е желателно да ся проводи това прошение на Дирекцията на Финансиитѣ, защото и ако има пенсии да ся даватъ, но тѣ сж на тия опълченци, които държатъ въ ржцетѣ си книжа, документи, а пакъ и пенсията е по 10 копейки. Ако, прочее, го проводите

тамъ, значи да не ся свърши нищо. Споредъ мене, има два начина, или да ся остави за сега тъй, или да ся прѣпрати на Дирекцията да го има прѣдъ видъ до дѣто излѣзе законътъ, тогава всички ще ся възнаградатъ споредъ заслугитѣ. По това условие може да ся проводи на Дирекцията. Има пакъ още единъ способъ: може да ся проводи на Дир. на Вжтр. Дѣла, която распорѣжда съ помощитѣ, като и ся прѣпоржчи да отпусне на просителя извѣстна помощъ.

Д. Бояджиевъ: Азъ мисля, отъ способитѣ, които показа г. Ев. Гешовъ да ся избере една, именно да ся проводи на Дирекцията да го има прѣдъ видъ, когато ще ся изработи правилникътъ. Обаче, кой знае кога ще ся изработи тоя правилникъ. Остава, прочее, послѣдний способъ: да ся проводи на Дир. на Вжтр. Дѣла да го удовлетвори, за сега, съ помощь. Когато вече излѣзе правилникътъ, тогава просителтъ пакъ може да ся обърне съ прошение. (Единъ гласъ: комиссията приема това).

Стамболовъ: Азъ ся съгласявамъ съ мнѣнието на г. Гешова, че ако прошението проводимъ на Фин. Дирекция, значи Обл. Събрание глѣда само да ся отърве отъ него. Прѣдлагамъ да ся проводи на Дир. на Вжтр. Дѣла, съ прѣпоржка да отпусне на просителя 15 лири помощь.

Гр. Караджовъ: Прѣдложението на г-на Стамбулова е добро и го подкрѣпямъ, но ако ся каже 20 лири.

Д-ръ Хаковъ: Азъ подкрѣпямъ г. Караджова.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да ся проводи на Дир. на Вжтр. Дѣла за да отпусне на просителя 20 лири. (Приема ся).

10-о прошение (подъ № 58) на Ахмедъ Хюлюси отъ г. Стара-Загора, който като явява, че финанциалнитѣ власти противозаконно сж слѣдвали до сега да залѣпятъ Източно Румелийски бандероли на тютюни, които идатъ изъ турско съ тамошни бандероли, настоява, на основание членове 61—62 отъ Отоманский Законъ за тютюнитѣ, и членове 222 и 228—234 отъ Органический Уставъ, да ся обяви официално свободенъ входътъ за консумация на тютюнитѣ, които носятъ турски бандероли, и, слѣдователно, да ся не считатъ за контрабанда тютюнитѣ, които сж би хванали въ Областьта бѣзъ Румелийски бандероли.

За това прошение коммиссията е на мнѣние да са остави безъ подслѣдствие, защото, съгласно съ членове 224 и 225 отъ Органический Уставъ, освѣнъ Еврочейски тютюни, не могатъ да ся пуснатъ въ Източна Румелия тютюни за консумация отъ другитѣ области на държавата, безъ да носятъ Областенъ бандеролъ.

Прѣдсѣдатель: Приема ли ся резолюцията на коммиссията? (Приема ся). Прошенията ся свършиха. На дневенъ рѣдъ имаме прочитанието рапорти отъ коммиссиитѣ. Има ли приготвено нѣщо отъ нѣкоя коммиссия? (Нѣма). (Гласове: да ся вдигне засѣданието). Идущето засѣдание ще стане въ понедѣлникъ, на дневенъ рѣдъ ще имаме:

1) разискване законопроектъ за заплатитѣ на чиновницитѣ;

2) прочитание рапорти отъ коммиссиитѣ.

Ще стане провѣрка.

Секр. Гуневъ: (чете списъкътъ на депутатитѣ).

Прѣдсѣд.: Отсѫтствуватъ безъ отпускъ: Аристагесъ, Н. Бояджиевъ, Митр. Григорий, Мюфти Ефенди, Рабинъ Ефенди и Еп. Менини.

(Звьни) Засѣданието ся закрива.

(Край въ 5 часа слѣдъ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатели: **Д-ръ Янкуловъ**, **Юруковъ**

Секретари: **Гуневъ**, **Пеневъ**